

fuldt belæssede med Klæder og Gaver. Hun havde foresat sig, at alle skulde have hele Klæder i den By, hvor hun regerede.

Men nu skal De høre, hvordan det gik hende, hvad Ende det tog med Kampen mod Fattigdommen og med Kongeriget og med Paladserne og med Eneherredømmet.

Hun gav et Gæstebud for de fattige i Diamante! Og efter Gæstebudet et Skuespil paa det græske Teater! Det var, hvad en gammel Kejser kunde have gjort. Men hvem havde nogen Sinde før hørt, at en Kvinde kunde have saadanne Tanker.

Hun indbød alle de fattige. Der var de to blinde fra Hotelporten og den gamle Assunta fra Domkirketrappen. Der var Manden fra Postgaarden, som gik med Hagen indbunden i et rødt Klæde, fordi han havde Kræft i Ansigtet, og der var Idioten, som lukker Jærnporten i det græske Teater op. Alle Æseldriverne var der og de to Brødre, der havde sprængt en Bombe i deres Barndom og mistet Hænderne, og der var Invaliden med Træbenet og den gamle Stolemager, som var for gammel til at bestille noget.

Det var et underligt Syn at se dem krybe frem af deres Huler, alle de fattige i Diamante. De gamle Koner, som sidder og spinder paa Haandten i de mørke Gyder, var der, og Liremanden, som har et Instrument saa stort som et Orgel, og en ung omvandrende Mandolinspiller fra Neapel, der var fuld af al mulig Djævelskab. Alle de, der havde Øjensyge, og de, der gik i Barndom, og de, der ikke havde Tag over Hovedet, de, der plejede at samle Syre ved Grøftkantene til deres Middag, Stenhuggeren, som fortjente en Lire om Dagen og havde seks Børn at skaffe Brød til, alle havde de faaet Indbydelse og var tilstede ved Festen.

Det var Fattigdommen, der førte sine Tropper frem mod den engelske Signora. Hvem har en Hær som Fattigdommen? Men for een Gangs Skyld kunde den engelske Signora overvinde den.

Hun havde ogsaa noget at kæmpe med og at sejre med. Hun havde hele Torvet fuldt af dækkede Borde. Hun havde Vinankere liggende ned ad hele den Stenbænk, som løber